

sed leprōsus. Porrò de Syria egressi fuerant latrunculi, & captivam duxerunt de terra Israël puellam parvulam, quæ erat in obsèquio uxōris Nāaman, quæ ait ad dōminam suam: Utinàm fuisset dōminus meus ad Prophētam, qui est in Samāria, profectò curasset eum à lepra, quam habet. Ingressus est itaque Nāaman ad dōminum suum, & nuntiavit ei, dicens: Sic & sic locuta est puella de terra Israël. Dixitque ei rex Syriæ: Vade, & mittam litteras ad regem Israël. Qui cum profectus esset, & tulisset secum decem talenta argenti, & sex millia aureos, & decem mutatoria vestimentorum, detulit litteras ad regem Israël, in hæc verba: Cùm accēperis epistolam hanc, scito quòd miserim ad te Nāaman servum meum, ut cures eum à lepra sua. Cùmque legisset rex Israël litteras, scidit vestimenta sua, & ait: Numquid Deus ego sum, ut occidere possim, & vivificare, quia iste misit ad me, ut curem hominem à lepra sua? animadvertite, & videte quòd occasiones quærat adversum me. Quod cùm audisset Elisēus vir Dei, scidisse videlicet regem Israël vestimenta sua, misit ad eum, dicens: Quare scidisti vestimenta tua? veniat ad me, & sciat esse Prophētam in Israël. Venit ergo Nāaman cum equis & curribus, & stetit ad ostium domus Elisēi: misitque ad eum Elisēus nuntium, dicens: Vade, & lavare septies in Jordāne, & recipiet sanitatem caro tua, atque mundaberis. Iratus Nāaman recedebat, di-

cens:

cens: Putābam quòd egrederetur ad me, & stans invocaret nomen Dōmini Dei sui, & tangeret manu sua locum lepræ, & curaret me. Numquid non meliores sunt Abana & Pharphar, fluvii Damāsci, omnibus aquis Israël, ut laver in eis, & munder? Cùm ergo vertisset se, & abiret indignans, accesserunt ad eum servi sui, & locuti sunt ei: Pater, & si rem grandem dixisset tibi Prophēta, certè facere debueras: quantò magis quia nunc dixit tibi: Lavare, & mundaberis? Descendit, & lavit in Jordāne septies juxta sermōnem viri Dei, & restituta est caro ejus, sicut caro pueri parvuli, & mundatus est. Reversusque ad virum Dei cum universo comitatu suo, venit, & stetit coram eo, & ait: Verè scio, quò non sit alius Deus in universa terra, nisi tantum in Israël.

FERIA TERTIA.

Lectio libri Regum.

IN diēbus illis: Mulier quædam clamabat ad Elisēum Prophētam, dicens: Servus tuus vir meus mortuus est, & tu nosti quia servus tuus fuit timens Dōminum: & ecce creditor venit ut tollat duos filios meos ad serviendum sibi. Cui dixit Elisēus: Quid vis ut faciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respondit: Non habeo ancilla tua quidquam in domo mea, nisi parum olei, quo ungar. Cui ait: Vade, pete mutuò ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca. Et ingredi, & claude ostium tuum, cùm

4.
Reg.
4.

intrinsecus fueris tu, & filii tui: & mitte inde in omnia vasa haec: & cum plena fuerint, tolles. Ivit itaque mulier, & clausit ostium super se, & super filios suos: illi offerabant vasa, & illa infundebat. Cumque plena fuissent vasa, dixit ad filium suum: Affer mihi adhuc vas. Et ille respondit: Non habeo. Stetitque oleum. Venit autem illa, & indicavit homini Dei. Et ille, Vade, inquit, vende oleum, & redde creditori tuo: tu autem, & filii tui vivite de reliquo.

FERIA QUARTA.

Lectio libri Exodi.

Exod.
20. c

HAEC dicit Dominus Deus: Honora patrem tuum, & matrem tuam, ut sis longævus super terram, quam Dominus

Deus tuus dabit tibi. Non occides. Non moechaberis. Non furtum facies. Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium. Non concupisces domum proximi tui: nec desiderabis uxorem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non asinum, nec omnia quae illius sunt. Cunctus autem populus videbat voces, & lampades, & sonitum buccinae, montemque fumantem: & perterriti, ac pavore concussi, steterunt procul, dicentes Moysi: Loquere tu nobis, & audiemus, non loquatur nobis Dominus, ne forte moriamur. Et ait Moyses ad populum: Nolite timere: ut enim probaret vos venit Deus, & ut terror illius esset in vobis, & non peccaretis. Stetitque populus de longè. Moyses autem

ac-

accessit ad caliginem in qua erat Deus. Dixit praeterea Dominus ad Moysen: Haec dices filiis Israel: Vos vidistis quod de caelo locutus sim vobis. Non facietis deos argenteos, nec deos aureos facietis vobis. Altare de terra facietis mihi, & offeretis super eo holocausta & pacifica vestra, oves vestras & boves in omni loco, in quo memoria fuerit nominis mei.

FERIA QUINTA.

Lectio Jeremiae Prophetae.

Jer.
7.

IN diebus illis: Factum est verbum Domini ad me, dicens: Sta in porta domus Domini, & praedica ibi verbum istud, & dic: Audite verbum Domini omnis Juda, qui ingredimini per portas has, ut ado-

retis Dominum. Haec dicit Dominus exercituum Deus Israel: Bonas facite vias vestras, & stadia vestra: & habitabo vobiscum in loco isto. Nolite confidere in verbis mendacii, dicentes: Templum Domini, templum Domini, templum Domini est. Quoniam si bene direxeritis vias vestras, & stadia vestra: si feceritis iudicium inter virum & proximum ejus; advenæ, & pupillo, & viduæ non feceritis calumniam, nec sanguinem innocentem effuderitis in loco hoc, & post deos alienos non ambulaveritis in malum vobismetipsis: habitabo vobiscum in loco isto; in terra, quam dedi patribus vestris a saeculo & usque in saeculum: ait Dominus omnipotens.

FE-

FERIA SEXTA.

Lectio libri Númeri.

Num.
20.

IN dièbus illis: Con-
venérunt filii Israël
& Aaron: & versi in se-
ditiònem, dixerunt: Date
nobis aquam, ut bibâ-
mus. Ingressusque Mòy-
ses & Aaron, dimissa
multitudine, tabernacu-
lum foederis, corruérunt
proni in terram, clama-
veruntque ad Dóminum,
atque dixerunt: Dómi-
ne Deus, audi clamorem
hujus pópuli, & áperi eis
thesáurum tuum fontem
aquæ vivæ, ut satiâti, ces-
set murmuratio eòrum.
Et apparuit glória Dó-
mini super eos. Locu-
tusque est Dóminus ad
Móysen, dicens: Tolle
virgam, & cóngraga pó-
pulum, tu & Aaron fra-
ter tuus, & loquimini ad
petram coram eis, & illa

dabit aquas. Cùmque
edúxeris aquam de pe-
tra, bibet omnis multi-
túdo, & juménta ejus.
Tulit igitur Moyses vir-
gam, quæ erat in cons-
péctu Dómini, sicút præ-
céperat ei, congregá-
ta multitudine ante pe-
tram, dixitque eis: Audi-
te rebélles, & increduli:
Nùm de petra hac vobis
aquam potérimus ejice-
re? Cùmque elevasset
Móyses manum, percú-
tiens virga bis sílicem,
egréssæ sunt aquæ largís-
simæ, ita ut pópulus bí-
beret, & juménta. Dixit-
que Dóminus ad Mòy-
sen & Aaron: Quia non
credidistis mihi, ut sanc-
tificarêtis me coram fi-
liis Israël, non introducê-
tis hos pópulos in terram,
quam dabo eis. Hæc est
aqua contraditiònis, ubi
jurgati sunt filii Israël
contra Dóminum, &

sanc-

sanctificatus est in eis.

SABBATO.

Lectio Daniélis Pro-
phætæ.Dan.
13.

IN dièbus illis: Erat
vir hábitans in Baby-
lône, & nomen ejus
Jóakim: & accepit uxô-
rem nómine Susánnam, fi-
liam Helciæ, pulchram ni-
mis, & tímentem Deum:
paréntes enim illius, cùm
essent justi, erudiérunt fi-
liam suam secúndum le-
gem Móysi. Erat autem
Jóakim dives valdè, &
erat ei pomárium vicí-
num dómui suæ: & ad
ipsum confluébant Ju-
dæi, eò quòd esset ho-
norábilius ómnium. Et
constitúti sunt de pópu-
lo duo senes júdices in
illo anno: de quibus locú-
tus est Dóminus: Quia
egréssa est iniquitas de
Babylône á senióribus ju-

dícibus, qui videbántur
régere pópulum. Isti fre-
quentábant domum Jóa-
kim, & veniébant ad eos
omnes, qui habébant ju-
dícia. Cùm autem pópu-
lus revertisset per méri-
diem, ingrediebátur Su-
sánna, & deambulábat in
pomário viri sui. Et vidé-
bant eam senes quotidie
ingrediéntem, & deam-
bulántem: & exarsérunt
in concupiscéntiam ejus:
& evertérunt sensum
suum, & declinavérunt
óculos suos ut non vidé-
rent cælum, neque recor-
darentur judiciòrum jus-
tòrum. Factum est au-
tem, cùm observárent
diem aptum, ingressa est
aliquándò sicút heri, &
nudiustértius, cum duâ-
bus solis puéllis, voluit-
que lavári in pomário: æs-
tus quippè erat: & non
erat ibi quisquam, præter
duos senes absconditos,

&

& contemplantes eam. Dixit ergo puellis: Afferte mihi oleum, & smigmata, & ostia pomarii claudite, ut laver. Cum autem egressæ essent puellæ, surrexerunt duo senes, & accurrerunt ad eam, & dixerunt: Ecce ostia pomarii clausa sunt, & nemo nos videt, & nos in concupiscencia tua sumus: quamobrem assentire nobis, & commiscere nobiscum. Quod si nolueris, dicemus contra te testimonium, quod fuerit tecum juvenis, & ob hanc causam emiseris puellas a te. Ingemuit Susanna, & ait: Angustiae sunt mihi undique: si enim hoc egero, mors mihi est: si autem non egero, non effugiam manus vestras. Sed melius est mihi absque opere incidere in manus vestras, quam peccare in cons-

pectu Domini. Et exclamavit voce magna Susanna: exclamaverunt autem & senes adversus eam. Et cucurrit unus ad ostia pomarii, & aperuit. Cum ergo audissent clamorem famuli domus in pomario, irruerunt per posticum, ut viderent quidnam esset. Postquam autem senes locuti sunt, eruberunt servi vehementer: quia numquam dictus fuerat sermo hujusmodi de Susanna. Et facta est dies crastina. Cumque venisset populus ad Joakim virum ejus, venerunt & duo seniores pleni iniqua cogitatione adversus Susannam, ut interficerent eam. Et dixerunt coram populo: Mittite ad Susannam filiam Helciae uxorem Joakim. Et statim miserunt. Et venit cum parentibus, & filiis, & universis cog-

na-

natis suis. Flebant igitur sui, & omnes qui noverant eam. Consurgentes autem duo seniores in medio populi, posuerunt manus suas super caput ejus. Quæ flens suspexit ad coelum: erat enim cor ejus fiduciam habens in Domino. Et dixerunt seniores: Cum deambuleremus in pomario soli, ingressa est hæc cum duabus puellis: & clausit ostia pomarii, & dimisit a se puellas. Venitque ad eam adolescens, qui erat absconditus, & concubuit cum ea. Porro nos, cum essemus in angulo pomarii, videntes iniquitatem, cucurrimus ad eos, & vidimus eos pariter commisceri. Et illum quidem non quivimus comprehendere, quia fortior nobis erat, & apertis ostiis exilivit: hanc autem cum apprehendissemus, inter-

rogavimus, quisnam esset adolescens, & noluit indicare nobis: hujus rei testes sumus. Credidit eis multitudo quasi senibus & iudicibus populi, & condemnaverunt eam ad mortem. Exclamavit autem voce magna Susanna, & dixit: Deus æterne, qui absconditorum es cognitor, qui nosti omnia antequam fiant, tu scis quoniam falsum testimonium tulerunt contra me: & ecce morior, cum nihil horum fecerim, quæ isti malitiose composuerunt adversum me. Exaudivit autem Dominus vocem ejus. Cumque duceretur ad mortem, suscitavit Dominus spiritum sanctum pueri junioris, cujus nomen Daniël: & exclamavit voce magna: Mundus ego sum a sanguine hujus. Et conversus om-

H

nis